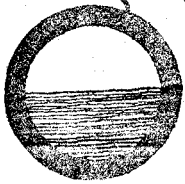

La galeria

REVISTA

SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

El desmai de la joventut

per ELIES BACH

Hom sembla que vulguí traduir una responsabilitat per la inèrcia política del jovent davant el descapell del succés nacional. Se fa com una mena de retret als ciutadans encara neòfits a les lluites polítiques. La queixa s'ha mostrat ja a les planes de la premsa partidista. Sense cap dubte que el desviament, la indiferència, el tant se me'n dona bolven l'ambient.

Retallem per a tota convicció, el que diu Carles Capdevila a la "La Publicitat" del divendres:

"Per de moment pot afirmar-se que del jovent que no arriba a la trentena, n'hi ha una proporció molt exigua a la qual interessin positivament les activitats polítiques. Les oficines particulars de rectificació del cens ens donen les dades suficients per a fer aquesta afirmació. Sembla que per a un jove que vulguí fer sentir en les qüestions públiques la pressió de la seva individualitat, la inclusió del seu nom en les llistes del cens, hauria de preocupar-lo. Per als homes d'aquesta edat, l'exercici del vot ha de tenir l'atractiu de la novetat, si altre no; seria perfectament lògic, doncs, que entre la gent d'aquestes promocions s'observés una impaciència o almenys una curiositat. Els resultats obtinguts fins ara a les oficines és ben distint d'aquest supòsit. La realitat ens diu que, fins avui, l'interès ciutadà en aquest

aspecte comença a fer-se sensible en les generacions que voregen la trentena; com més ens allunyem en descens d'aquesta edat, l'interès minva extraordinàriament. Es pot dir, doncs, que als homes que en una possible consulta electoral pròxima estarien per primera vegada en condicions d'exercir el dret de votar, no els preocupa poc ni gaire que el seu nom consti o no a les llistes electorals.

Caldria saber si aquesta indiferència és ignorància o desdeny i això ja és més difícil d'esbrinar".

Nosaltres creiem que no és ni ignorància ni desdeny. Preferim explicar-nos aquesta desgana, com un desmai.

El cos ciutadà, tot just semblava que se'n sortiria d'una llarga i rigorosa dieta abstencionista. Res més que tot li calien bones taces de caldo lleugeret i abundós; però el remei, creiem nosaltres, s'ha fet altrament. En una paraula; a les joventuts se les havia d'excitar amb l'estímul d'heure per elles mateixes ço que amb dignitat ciutadana no havien sapigut defensar ni mantenir llurs immediats majors. No calia pas atabalar-les.

Retornats de cop i volta per un ennuegament dels poders aconstitucionals, a l'actual ficció de normalitat que vegetem, tothom qui havia manegat de poc o de molt; de prop o de lluny; a les

disbauxes que congriaren la responsabilitat de soportar una Dictadura rebuda,—oh! inconstància humana!—, com la gesta lliberadora; doncs, retornats tots els responsables del daltabaix polític anterior a l'any 23 a l'àrea política de camp que pugui, com llops famolencs s'han gítat sobre de les postres que quedaven encara damunt la taula que deixava parada la institució de força que més afalags i més blasmes ha rebut de tots els qui som a terres d'Hispania.

I no s'han pas conformat de satisfer llurs ànsies fins ara abstinentes; han rondinat semblantment al ca que arreplega un ós; i han ensenyat els refilats pinyols.

Han tornat desempolsant, i treient-los dels fons dels baguls on s'hi arnaven, aquells llavors flamants gallarets, que ni esma tingueren d'esqueixar abans de permetre que els hi fessin plegar covardament.

No volen que ningú pugui regatejar-los el tornar, menant les fluixes brides que els hi caigueren dels dits.

No volen pas deixar el pas franc als joves; però s'ha caigut a un joc de mans de fórmules entretenidores que han conjuminat i aparten de la sana i recta orientació per on hauriem de caminar. I encara volen que el jovent els segueixi per aquestes zig-zagues; enca-

ra volen trobar voluntaris per unes columnes que teneu un objectiu confós, o migrat!

El jovent d'ara, no és ignorant; el jovent d'ara no és inapetent! El jovent de ara s'ha desmaiada però davant la grolleria; "estem com abans", ha caigut de culs a terra en veure que aquells polítics culpables del fet del 23, no s'havien escarmentat i s'afanyaven una vegada més per les velles i ràncies cobejances que tothom creia finides.

Ara es nota que els homes no tenim pas la feina de ferir-nos els uns als altres; ara se sab que tots podem col·laborar de dins de diferents camps i sectors a la gran obra de la propulsió comú.

Davant nostre no hi tenim pas els termes de Pere, o les llindes de Pau, o les barreres d'algú; a l'esguard s'hi extén el vast espai de la cooperació fraterna, de l'alliberació mundial. Són els temps d'avui, d'esforç; d'estudi i de laboratori. El treball és qui regna. No són pas les oracions inflamatòries qui han de disposar de l'avenir. No són pas les banderíes, ni les capelletes, ni els partits polítics que regiran. Res té que veure que ens cofem amb barret o gorra; la marxa nova ens diu que és la Idea Humana qui ens portarà per la bona drecera; no pas els abaloris que adornin el vestit.

Durant els gairebé set anys que quedarem orfens de la palestra política, hem après força que ens devem a més enllà; vegi's i observi's bé que llegeixen les joventuts; vegi's quins són els líders estimats; i ningú s'estranyarà que ben poc interessi la sort d'unes eleccions, i en canvi preocupi un galan xic més la conducta austera d'una mentalitat, o el plantejament i exposició d'una realitat econòmica o social.

Per tot això sembla que el jovent no senti l'afició política; car saben que la política porta baralles, i les baralles són el més gros destorb per anar endavant.

Quan la política se faci una actuació de concòrdia i col·laboració, segurament que veurem com el jovent s'incorpora i sorprendrà amb el fruit llevador del seu cor.

Sortirà del seu desmai aparent.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

De Barcelona estant

per MIRADOR

Resignadament, sense que hi valgui res el protestar, hem de veure com en ple any de gràcia de 1930, a Barcelona —ciutat oberta, ciutat civilitzada, ciutat que ha fet una Exposició Internacional— en nom de no sé quina hipòcrita moral, una sèrie de senyors, tenen encara força per obligar a les autoritats a prohibir una cosa tant corrent a molts països, que fins ja resulta anticuada—com és un concurs de bellesa femenina, i que per a un dia d'aquests havia organitzat la revista «Imatges». Creiem vergonyós per el bon nom de la nostra ciutat, que s'hagi arribat a pendre en serio la demanda d'aquell sector de ciutadans que venen ara a gallejar públicament d'aquesta mena de moral, que podríem dir-ne de via estreta, antiquada, i que avui ja fa riure; trobant verament lamentable que hagi hagut d'ésser precisament Barcelona la que ha tingut de donar una nota tan vergonyosament ridícula, davant d'aquell rest de món civilitzat, que ha organitzat tants i tants concursos d'aquests, sense que mai en lloc les protestes que es puguin haver alçat—suposant que n'hi hagin hagut—han impedit la seva celebració. I tant mateix França, Alemanya, Anglaterra, Estats Units, son països, crec, d'una reconeguda civilització i són països on és de suposar que hi haurà gent de tanta, o millor dit, des del moment que ho han permès, de més veritable moralitat que el nostre. Em permeto des de l'acollidora LA GALERIA, fer present com a barceloní, de la meua protesta, amb el sol i únic objecte de què se'm confongui, entre aquells ciutadans, que jutjant la moral dels altres, a través dels seus febles principis de moral individual, deuen tèmper que espectacles com aquells ens la facin frontollar. No s'ha arribat encara, senyors, a l'estat de descomposició que ve a suposar la hipocresia d'aquesta minoria quantitativa, que deu creure per lo vist, que no es poden presenciar festes com aquelles sense que la moral ciutadana se'n resenti.

* * *

Feina inútil la que tenen els diferents partits polítics d'anar-se definint ara com ara, perquè ja veureu després a l'hora de les eleccions les filigranes que tin-

dran que fer per a justificar els pactes, que en vistes als ideals suprems de tots els partits—actes de regidors o de diputats— aniran establint públicament o particular, amb tal o qual d'aquells partits que actualment se'n senten tant i tant separats. Com si no fos aquesta la història que es ve repetint any redera any!

* * *

Sembla decidida la presentació d'un fogós poeta català, desterrat per idees separatistes fal alguns anys, pel districte de Borges-Blanques en les properes (?) eleccions a diputats a Corts. Ho trobem francament una equivocació, o una mala fe per part dels qui l'hi han aconsellat. De vegades al passar de l'estat heròic i sentimentalista de màrtir a l'estat pràctic i realista de diputat, es tenen molts desenganys amb la gent. I en aquest cas es gairebé segur que li tindrem amb ell!

* * *

Sembla que es va perdent el prestigi que entre els dirigents d'un partit català d'esquerra hi tenia temps enrera un figuerenc de molta empena, i que militant en aquell partit ha obtingut un alt càrrec dintre la política municipal de Barcelona. I és que és molt difícil quan s'està a dalt aguantar-se sense claudicar!

* * *

A conseqüència d'aquesta minva de consideració política dintre el partit—que ja no l'ha fet figurar en cap dels llocs de comanament d'aquell—sembla que no és pas segura la seva presentació en les venidores eleccions pel districte de Figueres, tal com es deia en un principi.

* * *

Barcelona, no obstant la seva agradable temperatura, es queda sense ningú i sense res, aquest mes d'Agost. Sort que en Mateu dels ferros ens ha obert un parc d'atraccions que omple bastant les dues finalitats per les que fou creat: donar vida al funicular de Montjuic—també Mateu i Companyia—i donar una mica de distracció als barcelonins que hem d'aguantar l'istiu a la ciutat! I així tothom content!

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Bibliografía

Vamos en breve síntesis, a ponerle nuestro comentario a tres selectas novelas de la «Colección Popular Regina», de la Editorial Ribas y Ferrer, cuya empresa realiza la magnífica labor de presentar una colección de novelas sugestivas al módico precio de 1'50 pesetas.

«La luna de miel de un millonario», tratase de una obra en la cual su autor Sidney Hastings Webb, alardea de poseer un ingenio fecundo y brillante que le permite mezclar a su antojo las escenas sentimentales con las violentas; la vida de los bajos fondos londinenses con la que se lleva en las mansiones de los potentados; los episodios extraordinarios con la placidez de la vida corriente y laboriosa; el crimen mismo con la abnegación del amor inocente y sentimental. Todas las virtudes y todas las pasiones del corazón humano, tratadas de mano maestra, desfilan en «La luna de miel de un millonario», triunfando siempre la razón y la moral que la vileza de un corazón pervertido pugna en vano para destruir. Acción incesante, aventuras impensadas, placideces y futuros de la naturaleza bravia, tendrán al lector en constante ansiedad mientras se desarrolla la novela, de la cual se eleva de continuo la tierna silueta de June, la modesta y bella protagonista de la obra cuyo espíritu se halla formado en el rigor de la virtud femenina y de la lucha por la existencia.

* * *

Es «Mi hija Sofía», una hermosa novela de estilo llano y sencillo desarrollada en un ambiente familiar, obra que interesará desde las primeras páginas por el realismo de sus bellos personajes que se mueven con desenvoltura, sobresaliendo de entre ellos la dulce figura de Sofía, la hija menor, la niña mimada de los esposos Plantier que viven en un modesto bienestar, y la del joven subteniente Guy, procedente de una linajuda familia hundida en la pobreza por los vaivenes de la fortuna, cuyos personajes, junto con la arrogante marquesita Juana d'Epervans, sostiene con firmeza toda la trama de la novela, haciendo girar en torno suyo a los personajes secundarios, entre los cuales descuella la rígida y austera madre del militar.

El ambiente de la clase media y aún de la acomodada, en una ciudad francesa de segundo orden, hállase fielmente

interpretado en «Mi hija Sofía», así como la de los viejos castillos rurales poseídos todavía por descendientes de sus dueños primitivos. Amorios, abnegación, desilusiones, sacrificio silencioso y por fin el triunfo del amor verdadero, pasan por las páginas de la novela tan precisos como en una cinta cinematográfica, sin que su interés decaiga un sólo instante.

* * *

«Amada», producción realista y sentimental al propio tiempo, en la cual su celebrado autor sabe crear una hermosísima figura de mujer.

«Amada» idolatró en sus años juveniles a un apuesto y veleidoso mancebo, que luego la abandonó para ir a la codiciada América en busca de próspera fortuna; ella siguió amándole en silencio y cuando unos años después regresó, el ingrato, derrotado, acercándosele nuevamente atraído por su desahogada posición, no vaciló en otorgarle su mano, convirtiéndose en una víctima propiciatoria del amor. Amargas y sinsabores de todo género vinieron a atormentar a Amada, quien sufría sin exteriorizar jamás las torturas de su alma. Las veleidades del esposo, la pérdida de su bienestar, el hundimiento en la miseria, incluso la agresión personal que pone en peligro su existencia, son aceptados por la excelente mujer como duras pruebas de la vida, y no le arrancan un reproche, al contrario, después de la tragedia conyugal, esa alma noble y sincera de mujer, sabe perdonar a su verdugo, que la llama a su lado en la hora suprema de la muerte.

Hay en esta novela, además de la protagonista, otras figuras trazadas de mano maestra; el lenguaje es fluido, las escenas emocionantes y la trama se halla urdida con habilidad.

- Saps que la Maria s'ha casat?
- No m'extranya. Per què?
- Comprava a la Merceria

MONELL

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

Aprofitant que estem a la temporada d'estiuejar, perquè els que ens quedem a casa no l'enyoréssim, ens posarem davant dels ulls: «Me compra V. un chalet», pel·lícula que feia riure; y «Baños de sol», que, rient també, hi vegérem els estudiants damunt la sorra i les carbaces de la Universitat.

«La Actriz», ens traslladà a l'època del 50 al 60 del segle passat; el temps immediat i següent a aquella commoció que se'n digué el romanticisme i que tenia a la gent sobretot els artistes, tan escarolats. Aquest film va agradar molt; més encara que els altres.

Les «Actualidades Gaumont», no perdren res de llur importància. Són la visió ràpida i meravellosa que desvetlla l'afany.

ES NECESSITA una planxada-
ra a la Tintoreria de la
PLAÇA DE LA CONSTITUCIO

La Ferreria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25, li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Sala Edison

“Maridos jueguistas” y “El hombre marcado”, si bé de de diferenta fusta, poca sensació ens causaren; ni fred ni calor, com és el temps ara. Són dues cintes que tot seguit se'ls veu la punta.

“La vida privada de Elena de Troya”, va privar quelcom més; però el seu tema tant manosejat no entusiasmà pas massa; si bé se disfressava de nou gènere barreja d'humorisme dramàtic, com una mena d'alioli una mica negat, però que no respon pas ben bé al paladar nostre.

El “Noticiero Fox” ben atractiu i interessant.

Madame Lloret (Camilie), filigranejava amb llurs companys, tot un enfilall.

**Llibreria
Batllosera**

LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES
Enginyers, 3 Figueres

**La mona
del Parque**

por X. Y. Z.

Era el atardecer del día 7 de Agosto. La tierra ardía como si fuera una plancha de hierro enrojecido. Eolo no dejaba sentir su poderosa voz... Aburrido encaminé mis pasos hacia el Parque en busca de un poco de sombra y de fresco.

Llegué hasta allí y quedé sorprendido al ver que la simpática mona no tenía su corte de admiradores de ambos sexos. Me acerqué cautamente y la contemplé despacio. Con gran sorpresa me dijo: ¿Tú y solo?

Me quedé de piedra y me pellizqué el lóbulo izquierdo de la oreja para despertar de la pesadilla. ¡No podía ser! ¡La mona hablaba! Sentí que estaba sudando tinta china y que mi camiseta sport se encogía de asombro. ¡Aquello era insólito! ¡Peor que el crimen de Cuenca! Saqué fuerzas de flaqueza y le contesté: Sí, estoy solo y aburrido. Entonces me hizo sentar a su lado y con su manita peluda y chiquita me fué quitando unas migajillas de tabaco del cigarro.

Me habló al oído. En voz muy queda; y me pidió azúcar. Se lo dí y, contenta, me dijo: Quiero contarte mi oficio de mona (aunque hay muchas que van sueltas por esas calles y parecen personas). Mi misión—me dijo—es ver, oír y callar. Salgo de casa temprano y durante la mañana tengo pocas visitas. Niños y “miñonas”. Algún que otro melancólico lector que me lanza una mirada de desprecio sin darse cuenta de que yo soy una mona, pero él, que lleva pantalón chanchullo y jersey de “cierre de petaca” es más mona que yo. El imita el vestido y yo no llevo ninguno. Se las da de intelectual y es un zapatero rancio.

Luego, a la una, suelen venir algunos, esperando “algo” que no llega... ¡ni llegará! Estos tampoco me dan nada. Son los Rodolfos Valentinos de vía estrecha. ¡Pobres coquetuelos! Cazar en pleno día y en

verano. ¡El colmo! Con sus bastoncitos de caña y sus cuellos almidonados me parecen un anuncio de los cocidos baratos.

Llegado que hubimos a esta parte de la interesante entrevista, la simpatísimá monita hizo una pausa y llevándose la mano al corazón exclamó: ¡Ah! Luego vienen a verme los que más envidia. Los enamorados. Dicen que vienen a verme a mí; pero no, no es a mí a quien vienen a visitar, son ellos los que se entretienen con sus “monerías” a menudo peligrosas. Juegan a la “taba”, a saltar y pasear y se comen los cacahuets que me traían. A mí me toca entretener a las “mamá” o las carabinas de Ambrosio y a los viejos con aspecto de retirados. La única vez que sentí alegría fué un día que dos parajes se acercaron y dijeron contemplándome: “Se parece a fulana”. (La fulana es una chica de rompe y rasga que va siempre sola como una esfinge del dolor). Es bella como una alpagata vieja y no tiene defectos apenas. Coja, tuerca, manca y lleva peluquín, por lo demás es perfecta como la Venus del Mirlo.

Hay algunas de las mamá que no dejan acercarse a sus tiernos retoños. Mi desnudez les causa escrúpulos vanos. ¿Y en la Rambla no hay “monas” peores que yo? A esta exclamación, algo más alta que las demás, acudió el guarda y tuve que decirle adiós a la monita, prometiéndome seguir contando sus desdichas en un próximo atardecer inolvidable, como aquel atardecer del 31 de Febrero del año 1922 en Tarragona. Así, pues, continuaré la entrevista cuando no haya guarda y pueda hacerlo.

COMPRESUS CALZADOS EN
“EL GLOBO”

**Propietaris i Mestres
d'obres**

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

Per la propera realització del Pantan de Crespià

Més que nosaltres, preferim que parli «La Vanguardia» del dissabte, que posava a aquest propòsit, la següent i interessant NOTA DEL DIA:

«El Pantano de Crespià»

Con asistencia de representantes de todos los pueblos a los cuales afectará el futuro Canal del Ampurdán, se efectuó el jueves último una reunión en la Cámara Agrícola de esta comarca, domiciliada en Figueras, al objeto de informar dicha Cámara, entidades y particulares, sobre el proyecto del pantano de Crespià, colosal embalse para el futuro Canal.

Hizo la exposición del proyecto el diputado provincial don Carlos Jordà, quien combatió el pesimismo completamente fuera de ambiente que se notaba en la numerosa concurrencia que llenaba el local. Todos los recelos se han basado en la desconfianza que provoca y los optimismos de los técnicos que han elaborado el proyecto, los cuales garantizan la construcción del pantano y el canal.

El miembro de la Junta de la Cámara don José Ferrán Galter expuso luego las enormes ventajas que traerá la realización del proyecto, resaltando que el precio por unidad de metro cúbico será el más económico de España.

Seguidamente el ingeniero agrónomo señor Valls abundó en los mismos optimismos que el señor Ferrán, diciendo que la construcción de la obra evitará que sea el Ampurdán la única comarca de Cataluña que tenga emigrantes, siendo así que con la mejora será convertida en tierra pródiga, como exige el progreso de la región y la economía nacional.

El ex-delegado regio de Fomento, don Eusebio de Puig y de Rich, que presidió, cerró el acto con palabras entusiásticas a favor del notable proyecto y para que los ampurdaneses consigan su pronta realización.

El próximo jueves acudirán a Figueras para dar una conferencia sobre la

utilidad del pantano de Crespià varios de los ingenieros que confeccionaron el proyecto, con el señor marqués de Camps, en quien el Ampurdán tiene puestas sus esperanzas, como presidente de la Confederación Hidrográfica del Pirineo, esperando ver logradas sus aspiraciones, pues hace más de setenta años que está en estudio este proyecto de inmediata realización.»

Per la transcripció d'aquesta important nota, hom veu que si res d'estrabòtic ho espatlla, tenim la construcció del Pantan de Crespià a l'abast de la mà. No cal pas que desmaiem gens ni mica; hem de volguer que tan gegantina obra, manantial fecond que serà per la riquesa agrícola de l'Empordà, tingui de tots nosaltres els empordanesos l'escalf que es mereix. De fer-se o no fer-se el Pantan i amb ell el Canal que hi correspon, depèn que la nostra terra valgui vint vegades més del que no és, o que es quedi reraçagada, esmaperduda per un sempre més i que tothom l'oblidi i ningú, es recordi d'ella; o bé pitjor, que caigui en mans d'una empresa explotadora (istil nordamericà) que ens llevaria la pell.

Cal que, nosaltres que hi fórem presents, esmenem però en un retall al «notista» de «La Vanguardia» quan diu que el Sr. Jordà «combatió el pesimismo completamente fuera de ambiente que se notaba en la numerosa concurrencia que llenaba el local». —No; el Sr. Jordà, no va combatre el pessimisme de ningú, puix que tothom estava engrescat i entusiasmats amb la visió de la gran futura obra. La única nota lleu de pessimisme en la forma, fou precisament la del Sr. Jordà; però nosaltres tenim la convicció que aquest patrici porta arrelat dins del seu cor un gros optimisme per la colossal obra reivindicadora de la terra. Nosaltres esperem veure precisament com D. Carles Jordà se'n fa el ganfanoner portant a lloc l'entusiasme que comença a despertar-se arreu, al qual ell certament hi contribuirà aixecant-hi més noves i interessades hosts que el seguiran pel seu exemple.

Amunt! doncs tots! empordanesos!!! Hem de lliurar-nos tothom en cos i ànima a la gran empresa del Pantan de Crespià que porta el Canal. Ningú ha de faltar-hi!! No pensem amb petiteses!; no creiem en entrebancs!; amunt i fori!!; no desmaiem que la victòria és sempre pels que tenen coratge.

Davant aquest grandios benefici no han d'haver-hi colors; no han d'haver-hi distincions i tendències. Tots hem d'ésser uns; ens hem d'ajuntar tots. Fora, per aquesta gran millora, partits i polítics; personalismes i rancúnies! Es com una gran Idea Salvadora, que valdrà per tothom i que beneficiarà a tothom. Demanem l'ajut de tots; prenem l'exemple dels barcelonins amb les seves coses—, entre d'elles el fer l'Exposició que no van fallar-hi ningú; ni republicans, ni catalanistes, ni monàrquics, ni espanyolistes—; pensem que tots ens devem a la nostra comarca i que hem de treballar per ella.

Qui més hi pugui que hi faci; els prohoms, els hisendats, les entitats, els municipis, el poble en massa; tots hi hem d'ajudar.

La nostra premsa; la premsa de l'Empordà, ha de fer i ha de propugnar perquè la gran nova arribi arreu, conseguint que els rotatius colossos de Barcelona i Madrid, en recullin el ressò.

Esperem doncs que en aquest treball de divulgació no hi faltaran pas junt amb nosaltres LA GALERIA, «La Veu de l'Empordà», «Nuevo Figueras», «Libertad», «Empordà Federal», «Canigó», «Boletín de la Cámara», «Vida Parroquial», «Los Santuarios Católicos» i «El Herald» de Figueras; «Nova Vida» de Llançà i «Sol Ixent» de Cadaqués, que són totes les publicacions serioses nostrades.

No en duptem pas, i per això els esperem, tot caminant, a la feina.

La glòria que sigui anònima que es la que arriba més al pregon.

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL

Droguería Pérez Perxés

Sección fotográfica

LA CASA DEL AFICIONADO

Productos fotográficos

Gevaert • Agfa • Kodak • Hauff

Aparatos desde 24 pesetas • Facilidades en
la compra de aparatos • Trabajos de laboratorio

Positivas • Ampliaciones • Virajes

**Se revelan gratis los rollos, placas y fim-packs, comprados
en esta casa**

●●●●●●●●●●●●●●●●●●
PRECIOS ECONÓMICOS
●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Calle Gerona, 9 = FIGUERAS

Figueras, 13 - 8 - 30.

Sírvase recortar el adjunto

CUPÓN-VALE

la presentación del cual le dá opción para
el revelado gratis de un rollo.

CADUCA A LOS OCHO DÍAS

Glosari d'esports

La nostra Unió Sportiva, encara que estigui de festa, volem dir que veraneja, o fa repòs, no per això se descuida de tan en quan fer el cap viu i aprofitar l'avinentesa d'una festa majonera per lluir aquell bé de Déu de filigranes i ciència futbolística que ja se sap li valgueren el blasó de arribar, amb tota competència, fins al cim del campionat arreplegant-hi el títol de "premier" capdavanter de l'amateurisme.

Així tenim, que sapiguda la festa major de la vila de Roses; que sapiguda la bona afeció que en aquella riallera i dolça vila hi regna per l'esport, l'Unió Sportiva se ha decidit a acceptar-hi uns partits.

Aquests partits, el nostre primer cercle no els jugarà pas contra cap equip local; li han preparat uns equips ben dignes de ella; i que, si bada una mica, li "bentaran" clatellada, com ja li ha passat ara amb altres il·lites que li semblaven senzilles de guanyar.

Els equips que els rosins s'han procurat, si bé no llampen pel nom, estan constituïts, la un, per una tradició esplendorosa que el portà més d'una vegada a la possessió del campionat. L'altre és un conjunt d'individualitats magnífiques. No cal més sinó que esmentem a Goiburu el famós davanter del "F. C. Barcelona".

Aquests "teams" poden desenrotllar un joc de bona escola i que faci quedar malament els triomfs fins avui tant ben guanyats per l'Unió. Això vol dir que el nostre equip s'ha de comportar braument, que ha de recordar que a Roses hi haurà molt de públic foraster que pot celebrar encara més el nom esportiu figuerenc; i sobretot cal donar la impressió als jugadors de Girona i a les bones individualitats barcelonines, que els figuerencs no deixem perdre el bon fútbol.

Esperem doncs que davant dels veterans del Girona, el dia 15, ni davant de la selecció d'universitaris barcelonistes, el 16, la Unió Sportiva no flaquejarà i donarà aquell esplèndid rendiment a que abans ens tenia acostumats. Així ho esperem, i així ho voldrèem veure.

L'equip que s'arreglarà ens fa tenir confiança, si a darrera hora no el desballesten; són pel possible triomf una garantia els noms de Brú-Arater, Prats-Medina, Bosch, Madern-Jordà (Faló), Mas, Felip, Pinadell i Jordà (Quico).

Ens diuen però que bé podria ésser que a comptes d'en Pinadell, s'arregliarés Albalat. Veurem això.

De tota manera els hi recomenem a tots aquests bons amics nostres que, si bé no descuidant el bon paper davant les pomes de relleu, no es descuidin tampoc de guanyar; sinó haurem de refilar el llapiç perquè punxi.

Recordem-los-hi de passada, perquè vegin com les gasten a Roses, que la penya

Erato, el diumenge hi va rebre per 4 a 2, amb tot i que els nostres posaren en línia bona pila de reforços com se pot veure pels noms que donem: Isern-Vilagran, Santamaria-Cocolín, Madern, Barneda-Villarrodona, Pinadell, Munjó, Got i Clarà.

Que es tingui doncs en compte la pallissa a la penya Erato donada pel Roses F. C., i procurem no relliscar els propers dies 15 i 16.

—Vols comprar-te un vestit, dius?

Després ves a can MONELL

que et vendran el adornos.

Damunt la sorra

per KOLIN

Bon dia, el diumenge ens fa demanar platges a correuita. Totes estan atestades; a cada una hi trobem gent de casa nostre en ben nodrit nombre.

Damisel·les, joves, grans, petits, tots fruit de la deliciosa mar blava de nostra Costa Brava. Contemplant així la primera platja, no em donava compte que el sol apretava com ell sap fer-ho, i ja començaven de venir-me unes pessigolles al caparró; en part però per la culpa de Merçè Sans i Margarita Cullí; tant, que si arribo a badar més i no sóc llest a treure'm la indumentària tirant-me a l'aigua, agafo una insolació que m'adormo i no em desperto en tota la meua vida. No m'hauria sapigut greu de totes maneres, somniar amb les qui m'haurien fet adormir!

Escolta, escolta, em criden des de mar en fora; me giro, i me giro, i em veig l'Esteve Pérez amb el seu "yate" miniatura ple a vessar de nois i noies. Li dic si van a Empúries, però ell m'invita a pujar a coberta. En veure tantes cares maques, en un tancà i obrir d'ulls, accepto i arribo a la cuberta, abandonant el Grifeu per anar a acompanyar aquell estol de damisel·les, totes amb trajo de bany però amb barnús posat. Una mica de xup, xup, xup, rumbo cap a La Selva. Estava cobejós perquè el meu amic, agafat al volant, no em presentava aquelles senyoretetes. Tinc que confessar que no les coneixia, fins, que a l'altura de Cap de Creus, després d'haver preparat un suculent brenar, entre «bocato i bocato», «tinc el gust etz., etz.», reductor de LA GALERIA; contes tant jo amb un "tantos honores me confunden", i començo a donar feina al llapiç: Juanita Banús, Aurelia Casanovas, Antònia Ribera, Anita i Rosita Benjamín, Pepita Casals i Conxita Ridaura, totes barcelonines de llei, que anaren a passar uns dies de platgeria a Port-Bou. Són d'una formosor que encanta; estupendes i ben bronzejades per les carícies de la brisa marinera; nadadores excelents.

Al Port de la Selva, també em presentaren alguns papàs; i germans i tot. La mar, però encrespava, i el meu amic Pé-

rez, més toçut que una banya, a enbestir-la. Així, una mica marajadot (jo al menys), vàrem arribar a les 8 i quart a La Escala.

Després de voltar una mica per allà, s'empengué retorn cap a Port-Bou, però jo em vaig quedar, volia veure si adquiriria notícies; i efectivament es ballava.

De figuerencs hi havia en Santamaria, la família Ripoll, en Portolà que no falta mai enlloc, en Brú, en Cals, en Sánchez sempre bellugadit, etz. No puc deixar de dir tampoc la Remei, la Teresita, l'Oli-veres, la Quitèria, la Pavillard i d'altres que..., ara precisament se m'han oblidat.

Amb auto vàreig traslladar-me a la festa major de Castelló. Allà pla n'hi havia de «jarana». Sols faré una petita visió perquè em sembla que hi havia altra informació especial.

Gent, molta gent, envelat amb ventilació moderna pel sostre; cares conegudes, en Pérez Perxés, en Subirós, en Moli, en García i en Garriga que ballava. ¡Allí sí la T. Pi ho sap! Tots aquests daven un relleu gros a la festa major de Castelló d'Empúries.

El passat diumenge s'organitzà per la senyora Carme Sargatal, una bonica excursió, que tingué per caire visitar les platges de Llansà, Port de la Selva, Cadaqués i Rosés, i al mateix temps assistir a la festa major de Castelló d'Empúries.

Sortiren del carrer d'En Pep, a les 6 del matí, els 44 expedicionaris que integraven l'excursió. Entre ells no hi mancava, com és de suposar, l'element joveivol alegrador d'aquestes marxés; hi veïrem del "sexo débil", les xamoses i belles "castigadores", Consuelo Poch, Lolita i Marta Collgrós, Trini Balansà, Rosita Masdevall i les dos Maries Serras (l'una de Borrassà i l'altre la figuerenca), i moltes més, que malgrat llur bellesa no podem estampar els seus noms a causa de l'infidelitat de la nostra memòria.

També hi havia representants del "sexo fuerte", qual eren els «brandes» de primera fila, Patricio I, Borràs, Marín i Miquel (un barceloní); com també hi notàrem els joves Corsellas i Balansà, i d'altres que per les mateixes causes apuntades més amunt no podem nomenar.

Era la una i quart de la nit, quan tornaren ésser a la nostra ciutat de regrés de la festa major de Castelló.

L'alegria i el bon companyerisme regnà sempre entre tots els acompanyants.

I... fins una altra.

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

Sr. Ros, l'aigua és un mal negoci de 605.570 pessetes

Primer de tot, Sr. Ros, sàpiga que nosaltres no som cavallers de la insídia ni tenim el cervell mullat; així com tampoc ens agrada la difamació.

Poríem respondre-li com aquell exemplar ciutadà d'Espanya, que nosaltres som "de la clase de los honrados menestrales que vamos a pie", i que les insídies i difamacions les deixem per aquells que no han trobat mai justificació a les seves disbauxes.

Mancariem al nostre nom, si una sola vegada diéssim mentida; el poble mai menteix; mai és falç; podrà anar enganyat, però no bescanta; i nosaltres som del poble, el nostre nom, "la galeria", és sinònim d'ell, posats davant quelcom (un fet, una actuació, etc.) que s'hagi de jutjar.

Heu's aquí doncs Sr. Don Vicens Ros perquè amb vós i amb tothom tindrem sempre el màxim respecte en el tractament, però direm la veritat; que la veritat és més potent que la llum del sol que dissolt les nugolades; que és més penetrant que el fret gelat, que travessa tots els abrics per forrats que siguin i encara que de dugues cares.

Repetim, i vós ho torneu a confirmar, que el negoci de les aigües és un mal negoci per la Ciutat.

No ho diem per la raó del pont de Lleyda, del "perquè sí", entocudits en dir-ho; sinó que primer ho provarem amb números, després amb les vostres mateixes explicacions, i avui amb elles i altres números que posem més avall.

Veieu novament i més clar, perquè la municipalització (?) de les Aigües de la Companyia Aloy, fou un gros i gran disbarat.

Aquell dèficit enorme, aplanador, que primer publicàrem, no l'heu desmentit en res; absolutament en res.

L'heu volgut excusar explicant que sí naps que sí cols. Que sí Fulano, que sí Mengano; que sí els altres socis de la Companyia també hi entraren al benefici. Però de rectificació neta, cap.

Nosaltres no hem de qualificar de jueu a ningú (sigui amic o enemic); no

saltres hem de repetir com ja us diguérem, que tots aquell senyors particulars, accionistes de les aigües, feien molt bé de procurar la celebració d'un contracte que els hi atorgava un tan excelent negoci per ells.

Vós mateix, Don Vicens, com a particular féreu bé d'entrar al benefici. A nosaltres no ens sap pas greu que ni vós ni ningú es faci ric. Millor; nosaltres voldríem veure com tothom vessa de diners. Però nosaltres no admetem, no volem admetre, que qui es diu polític, representant d'un partit i defensor dels interessos del poble, faci negoci a les costelles d'aquest poble que tant sembla vol defensar juntament amb el seu partit.

Repetim: res de jueus; els senyors accionistes com a interessats d'un negoci es comportaren com qualsevol negociant se comporta; procurant millorar lo seu com és de llògica. El qui es va portar malament; qui és criticable i censurable, qui és responsable, és el polític, el representant del poble, que sapiguent com estan les coses no les descobreix, ans al contrari porta als seus companys a un acord, que els fa responsables moralment, si més no, i és un desastre per l'economia municipal.

Aqueixa és la veritat, i no cap altra.

Si l'Ajuntament municipalitzador hagués portat a terme una bona obra, no s'haurien pas comprat unes aigües que resulten insuficients, i que a cada dos per tres fan figa; no s'haurien pas hagut de canviar ni completar xarxes enteres de canonades; no s'haurien pas hagut de consultar tècnics que procuressin el bon serviment de la ciutat; no

Poble que no es mou, poble ensopit. Poble ensopit, gent dropa i endarrerida. Les viles de gent semblant, pateixen la férula d'un pastor sorrut que les mata de misèria sols per son benefici propi.

GONATAS.

s'haurien pas hagut de fer pous ni sondejats enlloc; no s'haurien pas hagut de anar a buscar (i a punt de comprar) les aigües de Vilafant; no s'haurien pas hagut d'adquirir nous motors; no haurieu pas haver de parlar vós mateix de practicar nous assatjos per captar aigües artesianes; prova evidentíssima de què no n'hi ha prou amb l'adquirida quan la vostra celebrada municipalització que ho havia de resoldre tot.

Sobretot deixeu-se de toçneries vós i els vostres partidaris; reconegueu davant del poble de Figueres,—no de nosaltres que no volem ésser ningú—, l'esguerro d'aquell negoci per la Ciutat; i porteu aigua, força aigua, bona i rodada, que així estalviareu molts milers de pessetes cada any als figuerencs, i tots us ho agraïrem i no us ho retreurem. Car no penseu que enganyí a ningú el dir que amb l'aigua municipalitzada no s'ha de pagar la que el públic gasta en fonts i safarejos municipals, doncs és tan insignificant i corregible aquesta data que doneu, que fa riure la posesió com quelcom de irrefutable.

No us penseu que no sàpiga el públic que allà on se gasta més aigua, que és el Matadero, no hi va d'una corrent que ja era propietat municipal i que resté a veure amb les aigües que municipalitzàreu.

I voleu dir que s'ho val la pena de parlar de l'interés d'un capital que li desconeixem el seu valor real, encara que en paguessiu 250.000 pessetes i que serà sempre una carronya per Figueres?

Amb quina base us sentaveu per fixar-li el preu de 250.000 pessetes?

Voleu dir que si les aigües que municipalitzàreu (?) haguessin sigut quelcom pràctic i positiu s'hauria arribat a l'extrem d'haver d'estar fent sempre noves adquisicions, dipòsits, provatures i treballs continus?

Volem només arreplegar una dada de les mateixes vostres d'entre les moltes que s'us porien bescantar.

—Despeses "De explotación y de

conservación de pozos y tuberías 114.982'65 pesetas".

Vaja, només una altra: —"Extraordinarios: obras, pozos, nuevas tuberías, motores y bombas 99.586'12 pesetas".

Voleu un desastre més gros encara? Em fa l'efecte d'aquell que per estalviar i volguent lluir, compra un automòbil vell barat, però que el gasto doble de betzina i reparacions, li costa com si en comprés dos de nous.

Totes les terribles xifres s'haurien estalviat portant aigua rodada, d'aquella que pel seu mateix pes arribaria a les parts més elevades de la població, que no s'haurien de menester bombes per pujar-la ni força elèctrica que les accionés, i que àdhuc podria tenir aco-blada una petita turbina que desenrot-llés energia per la llum pública municipal. D'això en saben un niu, sense fer-los-hi mèrits, els capacitats figuerencs D. Pelai Martínez, arquitecte, i D. Jaume Cruanyes, enginyer.

Nosaltres mai faldem a la veritat; i sinó vegi's aquesta altra prova rodona que avui aportem, i que recalca encara més lo molt desgraciat que és el negoci de les aigües.

Abans però repetim: Encara no ens heu dit per calcular el preu de compra, de 250.000 pessetes, que li costaren a la Ciutat les aigües municipalitzades (?), en què es fonamentava aquell Ajuntament adquiridor? Quins beneficis havia tingut la Companyia que les fes tan apreciables?

Quedem que de les aigües sabem sol-sament que se'n pagaren 250.000 pes-setes; però i les 83 i mig plomes que quedaren de propietat particular, que no són municipalitzades, NO VALEN RES? A l'adquirir les aigües, es va com-prometre l'Ajuntament a servir a uns particulars, que ara no els hi costa ni cap mal de cap el servei de l'aigua.

Vegi's que diu l'escriptura: "El Ayuntamiento al hacerse cargo del negocio asumirá por lo sucesivo la obligación reconocida por la entidad vendedora de servir las 83'5 plumas diarias (de 2.000 litros diarios cada pluma) que dicha Sociedad viene sirviendo y tiene vendidas a perpetuidad a varios particulares"..... Això és un negoci? Què badàveu?

Ara fem números.

Tenim 83'5 (?) plomes (entre les quals també n'hi ha del Sr. Ros) que l'Ajuntament ha de servir de franc per sempre. A cada ploma se li han de servir

2.000 litres d'aigua diaris, o siguin 730.000 litres anuals, iguals a 730 me-tres cúbics, que venuts al preu de 0'35 pessetes que en fa pagar l'Ajuntament per metre, resulta que són 255'50 pes-setes, les quals pessetes capitalitzades al 6 % corresponen a 4.258'33 pessetes

a que queda valorada cada ploma (i ben sanejades, sense cap gasto pels plomistes; que si n'hi ha, els paga el poble). Hiem dit que hi han (segons escriptura) 83'5 (?) plomes, de valor cada una de 4.258'33 pessetes, que plegades fan un total de 355.570'55 pessetes.

QUEDEM FINALMENT:

	PESETES
Que de les aigües se'n pagaren	250.000
Que el valor de les plomes a que està obligat l'Ajuntament a servir és de	355.570
Valor total de les aigües per l'Ajuntament, volent rescatar les plomes	605.570

Aquest valor li donaren a les aigües, l'Ajuntament municipalitzador.

En tant l'Ajuntament no rescati les 355.570'55 pessetes dels plomistes, no és l'únic i vertader propietari de l'aigua municipalitzada (?). Així, aquelles xifres terribles que s'han de gastar per portar aigua a la Ciutat, per culpa d'haver fet tan mal negoci l'Ajuntament, van a assegurar el servei particular d'un capital particular superior al capital pagat pel poble.

Aquest és el lluit negoci i la bona administració de l'Ajuntament de Figueres en aquell temps d'abans de l'any 23.

Les minories prou s'esgargamellaren; però les seves veus quedaven ofegades per la intolerància i encegament de la majoria. Queden però ara de sobres reivindicades aquelles minories sinceres i escrupuloses, tan befades.

Es tan brillant (volem dir fatal) el negoci de l'aigua (que s'hauria de poguer

regalar), que no donant prou resultat s'ha apujat el preu de 0'20 pessetes el metre cúbic a que estava abans l'aigua, a 0'35 pessetes a que està ara.

Amb lo qual s'ha beneficiat al capital plomista, pujant el valor de la ploma de 2.433'33 pessetes, a 4.258'33, o sigui ha tingut un augment de 1.825 pessetes cada ploma, que fan un total de capital particular de 152.387'50 pessetes.

Es a dir que quan més el poble paga més cara l'aigua, més se beneficia el capital particular.

Es aquesta la vostra bona administració?

I l'última pregunta: siguent 83'5 les plomes escripturades quan la compra, com és que són 85, les plomes que se han de servir? Què passa amb aquesta ploma i mitja?

No volem ésser insidiosos, però diem la veritat, i anant sempre a peu.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados

Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
LASAUCA, NUM. 20 00 FIGUERES

Ramblejant

per KOLIN

■ Uns quants amics, entre ells en Ricardito (no et trenquis el cap pensant en coses i caps, doncs no es pas el cèlebre Ricardito, sinó en Mateu), en Josep i el Juanito, amb altres, varen sortir a festa major, empolainats com unes daines. I res! Varen fer-se unes poncelles que gairebé obrien la flor dels seus encants. Sinó pregunteu-ho a la Silvineta, a la Pilar i a la Maria.

■ Conversació de dos noiets en el poble de Crespià:

L'un:—Què li passa a la Maria?

L'altre:—Què vols que li passi. Jo crec que, per ara, no li passa res. Solament que sembla molt feliç per haver (si les llengües no menteixen) trobat un figuerenc de peles.

L'un:—En Bosch?

L'altre:—Justa la fusta!

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

MALACEÍNE

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ "Olas que al llegar..."

Qui pogués ésser una d'aquelles ones menyagoies i sensuals que acaronen el cos esculptural de la Mercenetal Encara que n'hi haguessin d'altres que les diguessin, posem per cas, Arturos, o millor, Quimets, què se'ns en donaria?

■ D'un viatge de Llansà a Figueres.

Són les vuit de la nit. De tants galls com surten d'un vagó hom diria que no són passatgers, sinó un galliner ambulat. Aixeco el cap i miro. No són galls, sinó gallines; o millor: gallinetes. I quin enrenou, mare de tots els sants! La Pepita, fa el clarinet; l'Anita, el flaviol; la Maria, la tenora; la Carne, el flaviol; la Lolita, toca la flauta amb els seus llavis tan petits i tan ben pintats. Hi han també senyores en el vagó que no coneixem, però que compadim amb el ccr. De lluny, el tren aquell, atravesant la calma absoluta d'aquella màgica nit de diumenge, semblava un tren que es dirigia (no tant ràpidament com hauria volgut) cap a l'Infern.

Oh, si a l'Infern hi haguessin aquests dimonis...

De tant en tant podien copsar-se accents tenebrosos com aquests:

"Volem fumar (fu... maaaar).

Però no tenim pas taba.a.a.a.co".

■ L'Esteve Punset i en Marcos, no és en Redondo, sargentos del Regiment Sant

Quintí, volen novia que sigui guapa, simpàtica, riallera, encisadora, en fi amb totes les gràcies que són necessàries per fer feliç a un home. ¡Ja és demanar!

■ En Papitu (no el galan setmanari barceloní), sinó apellidat Pujol, ara se'ns dedica a l'arrencament dels miralls de precaució dels automòbils.

El xicot es veu que sortia de cal barber i es volia mirar si l'havien ben pelat. Pel que es veié li era un xic desconvenient arribar fins a sa casa.

L'avisem per un altra vegada que li poria caure i trencar-se, cosa que porta mala estrugància.

Pagaren la festa a can Margall; però consti que fem constar que ell mateix després el tornà a col·locar.

■ Manoi! Dos mocadors plens de quartos que salten pel mig del saló de La Erato en ple ball de nit! Tots els envejosos ja pensaven que havia arribat la repartidora en veure-ho i creien, era el sou que havia cobrat en Maderm per reforçar la Penya de la dita Societat a Roses, però passaren a poder de la seva mare allí present. Nosaltres que érem al seu costat recalquem als duptosos que de mocadors n'hi donà dos, per cert color socarrimat; però pel que toca als quartos, n'estaven ben nets els mocadors d'aquest metall que fa fer tants estralls a la gent.

■ El divendres tenim festa a Vilatertran. La Lolita Trilla té molt de tràfec aquests dies a convidar les veïnes del carrer de la Muralla, però a nosaltres no hi ha arribat, tot i que ens pensàvem treure el ventre de pena, havent-nos de quedar amb les ganes. Vaja, que no hi ha dret, nena; o ens convida a tots nosaltres o no li direm el nom del jove que li treuria un repertori de paraules dolces capaç de fer embadalir a la més bufona figuerenca, amb tot i que som del «Sindicato que no guardamos secretos».

■ Si continuen així a les màquines Singer, no ens podran donar l'abast per treure cadires als que en som admiradors de tot aquell pomell de broadores que ens tenen el cor llatzerat i que sembla estinguin exposades als aparadors.

■ La Carolina està que no s'hi veu de contenta perquè el jove M. li ha dedicat quatre dies del seu veraneig, passats ben aprop d'ella. Creiem però que a ella no l'ha d'estranyar, més encara quan nosaltres li dedicàrem tota la nostra existència.

■ Apa nois! Aprofiteu la ganga! Agafant una bici i anant a Vilafant hi trobareu telèfon i de passo vermut, tot al mateix lloc. La mestressa en veure entrar joves el·legants crida: Rosita! Rosita!

No la coneixeu? Els ulls, de la Esther Ralsthon; la cabellera, de la Norma Shearer; i la fatxada, de la Janet Gaynor.

Voleu més encara per un vermut de 20 o 30 céntims?

■ Si els rétols del carrer de la Concepció regissin pels deambulants, en Josep pagaria cada multa per direcció prohibida que treuria foc. La culpable en se-

ria la Carolina, doncs el pobre xicot es passa tot el dia anant de can Gregori a la Plaça del Gra i viceversa.

■ En Crusi ens abandona! Vol passar a millor vida! No es que es vulgui suicidar; però en Peret veu que 9 anys d'aguantar parets són prou per a bastir una llar, assegurant rebre la benedicció pel mes de Setembre, passant al gremi de casats. El felicitem i ens prometem regalar-li una medalla de coure amb l'inscripció de: "Sofriment per la muller".

■ I aquesta vegada li direm en castellà perquè ens entengui millor: "La escena se desarrollaba en la calle de Pedro III. La serrana de ojos y tez morena, carcelera, bailaba con el abuelo cuando íbamos a dar realidad a nuestra declaración amorosa. Pero no pudiendo soportar los celos por la hechicera, nos escalofriamos y alejándonos cabzabajos y malhumorados fuimos a parar, no recuerdo donde, con el propósito de acabar con nuestros días, pero la afortunada intervención de un amigo evitó el percance, contentándonos con esperar tiempos mejores".—Ens plau avisar al jovent figuerenc que ha rebut l'alternativa terpsicòrica de mans del seu avi, demostrant aquest, haver posseït facultats de ballarí excel·lents. Res, que algú pot ésser més afortunat que nosaltres.

■ Avisem a les nostres ramblejistes vagin amb ojo en deixar-se fletjar el cor, car ha arribat en Pepet procedent de Torroella de Montgrí. Probablement demà ja far m fer un pregó.

—Quines mitges més bones. D'on són?

de can MONELL

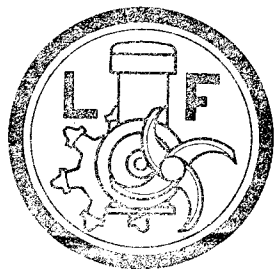
■ Hi ha qui diu que a Figueres no venen mai veranejants per no ésser-ne un lloc apropiat. D'ara endavant els contradirem sempre, car es troben entre nosaltres les germanetes Marina, Clotilde i Anita Dalfo, barcelonines de pur istil, i que més de quatre "brandes" figuerencs ja han provat fortuna, però els hi acompanyem el sentiment, doncs elles no estan per brocs i els infeliços mortals en servaran unes quantes carbaces. Consti que nosaltres no sabrem pas quina triar de les tres, ja que totes elles són capaces de fer trastornar el cervell a molts "castigadors".

■ Passat demà, serà el Sant de les Maries, de les nostres Maries d'agost,—les que sempre són belles, les que semblen de flors.—

Si tinguéssim tarjeta i l'adreça de cada una, hi passaríem amb el barret de gairell, per ser-hi ceremoniosos i dir-los amb el cor a la mà que a totes els volem una bona festa d'honor. Com això és impossible, car anem descoberts i no els sabem la casa, rebin el nostre salut des d'aquest «ramblejant», i per molts anys.

Se vende UNA CASA CON PATIO

Razón: JOSE VIVES, Subida al Castillo, 24

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

NOTAS

A la altura de la Caseta de l'Estany, en la carretera de Rosas, al atardecer del domingo, entre las horas cinco y seis, chocaron un automóvil conducido por su propietario Sr. Vergés, veterinario de Armentera, y la camioneta del industrial de Rosas, D. Cayetano Ferrer. Del percance resultaron una mujer y una niña lesionadas.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %
VENCIMIENTO AGOSTO

T AMBIÉN la semana pasada, en Margarits, cerca la caseta de carabineros, en la carretera de Cadaqués, chocaron dos coches, quedando destrozados.

E L jueves, al mediodía, en la Rambla, se echó sobre uno de los taxis en parada, una tartana, que averió un guarda barro al automóvil.

E N Rosas, tuvo efecto el domingo, una magna asamblea popular para resolver el caso de la morada del Dr. Pi y Suñer, que trae tan revuelta la opinión.

Entre varios oradores, se destacó el ingeniero agrónomo D. José M.ª Valls.

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can MONELL

T RABAJANDO en las obras de la mansión Gorgot, en la Avenida Príncipe de Asturias, un obrero del contratista D. Tomás Espigulé, tuvo la desgracia de sufrir un accidente que, de no ser por el inmediato recurso del botiquín que dicho empresario tiene en las obras, pudo tener desagradables consecuencias.

Sin embargo, el inmediato socorro, las evitó.

E N el vecino pueblo de Vilabertrán, para conmemorar la festividad de María, se celebrarán magnifi-

cos festejos organizados por la democrática entidad "La Protectora", en la cual es alma noble y desinteresada el inteligente y sencillo vecino D. Dimas Guanter, quien ha sabido orillar con el concurso de todos, los obstáculos que viejos procedimientos de caciquismo le cerraban sus iniciativas, encaminadas a que la fiesta tenga gran esplendor.

Los festejos tendrán lugar los días 14, 15 y 16, durante los cuales habrá representaciones teatrales, sardanas, funciones religiosas, bailes de sociedad, conciertos, etc.

En los programas de mano, que ha editado "La Protectora", se detalla el orden y número de festejos.

Celebraremos que consiga un lisonjero éxito "La Protectora"; en su deseo de hacer brillar el pueblo.

Es vend Una librería molt acreditada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a
F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

E L domingo, día 3, don Joaquín Xirau dió una conferencia en el "Centro Federal" de Llansá.

La peroración del señor Xirau fué acogida entusiastamente por el numeroso público congregado en la sala.

«A TENEA" está organizando la labor del próximo curso. Se da como cierto que la señorita Luz Morales inaugurará el curso, siguiendo a éste, uno de gramática catalana a cargo de don Carlos Varela, y otro de Historia de Cataluña a cargo de don Lorenzo Vives, director del "Liceo Monturiol". También el señor Xirau dará un curso de filosofía.

B AÑÁNDOSE el sábado dos jóvenes en la playa de Llansá estuvieron a punto de perecer ahogados, siendo salvados gracias al heroísmo de otro joven que se arrojó al mar y logró conducirlos a la playa.

— Mercería Novetat —

CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

E L Comité Paritario del Ramo de la Construcción se reunirá el próximo día 24, para discutir las bases de trabajo y el salario de los obreros de dicho ramo.

L A "Antigua Principal" de La Bisbal, no se disuelve como se temió. Solamente el próximo año se reforma.

E L Prefecto de los Pirineos Orientales ha dirigido una circular a los propietarios, notificándoles que las medidas puestas en vigor los años últimos para la entrada en Francia de los vendimiadores españoles, serán las mismas este año.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
GAS Y TODO CONFORT PARA AL-
QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

E L día 15 de agosto visitará nuestra ciudad el coro de San Genís "La Viola", pasando aquí los días 15, 16 y 17.

—Sí, dona, sí; ves a la Mercería
MONELL i ho trobarás.

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

DIVULGADA la noticia del asfaltado y alquitranado que el Ayuntamiento proyecta en varias calles, algunos vecinos de la de San Pedro (Alta y Baja) nos ruegan manifestemos su aspiración de verse igualmente atendidos con tal mejora,

Recogemos la aspiración que consideramos de toda justicia, la cual suponemos será atendida,—que así viene procediendo,—por el Consistorio municipal.

SOCIEDAD HIDRO-ELÉCTRICA DEL AMPURDÁN :: FIGUERAS

A N U N C I O

Se participa a los señores Accionistas de esta Sociedad que, a partir del día 15 de Agosto actual, se satisfará en el domicilio social (calle de Cervantes, 44 y 46 principal) el dividendo correspondiente al paado ejercicio de 1926, a razón de CUARENTA Y CINCO PESETAS por Acción, contra entrega del cupón número CATORCE de las mismas, debidamente facturado.

Los impresos para dicha facturación se facilitarán en las mismas Oficinas de esta Compañía.

Figueras, a 11 de Agosto de 1930.
El Director-Gerente,
CARLOS CUSÍ.

HA sido confeccionado el proyecto de urbanización del barrio conocido corrientemente por "el poble nou". Es un trabajo perfecto, orientando la edificación a los nuevos cursos de la vida.

PARA dar cauce firme y asentado para lo sucesivo, se procederá a la construcción de muros de contención en ambas orillas del Galligans, desde la desembocadura de detrás del Matadero hasta la bóveda de la plaza llamada de la República.

Está en proyecto, al parecer definitivo, la construcción del varias veces propuesto puente sobre la riera Galligans para enlazar la carretera de Llers a la de Vilafant, desviando así el tránsito rodado del Paseo Nuevo, que con ello mejorará notablemente.

SE DESEA ADQUIRIR
HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLOSERA Ingenieros, 3

EN TRE tanto los peones trabajan en la parte llamada "Font trobada" para hacerla practicable.

La Colònia escolar

Com ja anunciarem, divendres passat sortí cap a Culera la Colònia de nens i nenes escolars figuerencs. Foren acompanyats pel diligent i simpàtic Pep Bassagañas i el veterà de la modèstia, bon servidor, el majordom municipal, Joan Albert.

Els petits "mainatges" anaven d'allò més contents, pensant amb les delícies de la sorra daurada i l'aigua blava.

Però ens hem de recordar aquest any com tots els anys, de la bondat de cor d'aquelles dues santes Germanes que foren donya Concepció i donya Esperança Massanet.

Recordem-nos que a elles devem aquesta dolç benefici. Recordem-nos que essent elles velleteres modestes, arreconaren i estalviaren pels menuts que ara en frueixin. Sobretot, nosaltres que la coneguèrem de prop, recordem a D.ª Esperança, amb aquell seu esguard d'il·luminada i cara apostòlica. Bona, senzilla, carinyosa. Era com un àngel gran.

A les darreries de la seva vida, tot s'encarria; tot valia molt més; i per viure era difícil amb els mateixos diners d'abans.

Donya Esperança Massanet va trobar-se davant d'un terrible dilema: o havia d'escrotonar els diners que pensava deixar pels petits perquè disfrutessin, o havia de viure tant econòmicament, que cap que no fos un martre, podria aguantar. I donya Esperança es decidí: abans que escrotonar el llegat que volia deixar pels petits figuerencs humils, preferí estalviar, i donya Esperança passava els darrers dies de la seva vida, més d'una vegada gana, tinguent a l'abast de la mà un bon capitalet!!

Aquesta santa dona es digne d'un altar! Es un exemple vivent que no cal oblidar.

A la Directora de la Colònia, donya Maria Roger, i a la seva acompanyanta, Sta. Plandiure, els hi preguem que facin recordar als petits la bondat de cor de les Senyores Germanes Massanet.

AYER falleció en nuestra ciudad, D. Domingo Bartolomé y Borja (q. e. d.).

A su desconsolada familia, y en particular a nuestros amigos D. Alfredo Rico, y el conocido industrial, D. Ramón Bartolomé, el sentido pésame de esta redacción.

—Ja ho saps que la Merceria
MONELL ven més barato que tothom?

CON la decidida intervenció del señor Mateu de Perelada, pronto será un hecho la construcción de los dos puentes de Figueras a Perelada, sobre el Muga y Llobregat.

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

De la COMARCA

DEL PORT DE LA SELVA

Han transcorregut els dies de Festa Major havent resultat aquesta esplèndida, doncs el primer dia va ésser molt animada per la nombrosa concurrència de forasters.

Varen celebrar-se bonics balls i sardanes a càrrec de la renomada cobla-orquestra «La Principal» de La Bisbal, que delectà amb son repertori i formà un equip complet de Jazz-Band.

Els jovincells dançaires concorrents a l'antiga sala «d'En Balleu», varen fruit d'un bon estol de belles senyoretetes que formant parella es divertiren d'allò més, sense suar gaire, puix que la temperatura d'aquests dies ha sigut excel·lenta.

Va celebrar-se també la joliva processó marítima, la qual fou organitzada pel clero, l'Ajudant de Marina, amb la cooperació dels germans Quer, que cediren el canot «Nereo» per aital objecte, resultant d'una faisó simpàtica.

El Canot «Nereo», patronejat pel conceller figuerenc Sr. Francesc Guillamet, va ésser el cap eavanter de la processó, portant a l'ensems la imatge de la Mare de Déu de les Neus, patrona del poble, rodejada d'onze capellans revestits de pontifical, que recorrien amb el seguici d'altres embarcacions formant un carrer per dintre l'aigua. La festa complagué en extrem a la gent catòlica del poble, comentant-se molt, per contra, per la gent històricament republicana, el gest del senyor Francesc Guillamet.

E. G.

Tip. IDEAL.- Muralla, 4.-Figueras

Banca ARNUS

Sucursal de Figueres

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

Casades de Códol, 15 (Rambla)

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

BARCELONA

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

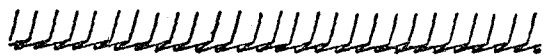
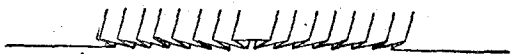
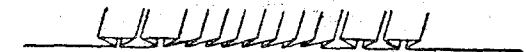
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al Cromo especiales, orreas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler